

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστόν και δεύτερον ετησίοντες χρόνον
στην κλεινήν ιδρύομεν την των Παρθενώνων.

Χίλια ετησίονα κ' έξη
κι' άλλα χίλια Μπαρμπαλέτη.

Τών θρών μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—δλ' εύθειας προς εμάς.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—δ κτώ φράγκα εις ναι μ' δν α.
Γιά τ'ό ξένα όμως μέρα—δ έ κω φράγκα και 'στ'δ χίρι.

Όκτώβρη του μηνός εβδόμη
και νέοι 'βγήκαν' Αστυνομοί.

Πόντος ετησίονα συν έξη ητάνα
και του φθινόπωρου τ'ά συνειδησίμενα.

Του Ρωμικού μας τ'ό Γραφείου τ'ό κατάμεστον φθών
στης Πηγής της ζωοδόχου κείται τώρα την εβδών,
ποιναί δράσεως μεγάλης πολυτάραχος σταθμός,
στην οίκίαν' Εταιρείου δεκατέσσαρ' αριθμός.

Ότι καιρός να φωτισθής,
περίληπτη Κορώνα,
και κάπως να συνειδηθής
σε τούτον τον αιώνα,
και την μεγάλην πρόδοον του κόσμου να γνωρίσης
κι' ελεύθερον πολιτεύομα' στους Πέρας να χαρίσης.

Γράμμα του Φασουλή συγχαρητήριο στον Σάχη των Περσών, μεγάλο Κύριο.

Είς τας παρούσας συμφοράς
μετά μεγάλης μου χαράς
μαθαίνο, φίλε Σάχη,
πως Σύνταγμα πραγματικόν
τ'ό κράτος τ'ό Μοναρχικόν
έντός ελίγου θ'έχη.

Καλά που τ'ό κατάλαβες πως μ'έν σου μόνον νουμα
δεν θ'ά μπορούν αιώνα να κόβονται κεφάλια,
ήτο καιρός να ηξες και σ'ά με του σφυρού τ'ό πνεύμα
και τών Περσών σου τ'ά θερμά ν'άκουσης παρακάλα.

Κλεινή Μεγαλειότατε
και Σάχη κραταιότατε,
δεν ξέρεις πως έχάρηκα γιά τούτο τ'ό μαντάτο,
'μυλοδοξα καταπόνητος κ' έπ'ήγαν' ένω κάτω.

Ότω 'ντροπή σου, Σάχη μου, μέσος σ' αυτό τ'ό ρεύμα,
που γύρω μας σφαιροκοπή
και πλημμυρίζει και κτυπά
παντού με νέον πνεύμα,
έσ'ό Μονάρχη ειλικρινή
μεγάλης ιστορίας
άσπλαγχνός να μην έλθης
τους Πέρας τους Πέρσις.

Ότι θ'ά κάνης Σύνταγμα δεν ελπίζω ποτέ μου,
Μεγαλειότατέ μου.
Γιά την Περσία, Σάχη μου, δεν έδινα λευκό,
έκ και πολλών έπισημοί προς την αρχαίαν ελίχ,
πλην όταν αίφνης έμαθα τ'ό κακό της αυτό.
μέσος τ'ό λάλον στόμα μου την έχω σαν μαστίχα.

Ότω 'ντροπή μέσ' στην φορά αυτήν της οικουμένης
έσ'ό με πολιτευήματα πανέργα να μέρης
και σ'άν ποιμην άυταρχικός τους Πέρας να ποιμαίνης.

Και την Περσίαν Σύνταγμα σ'ό μέλλον θ'ά κομηθί
και μέσ' στο κράτος σου θ'ά βρού ελεύθεροι θεσμοί,
κι' έκει που σ'ό βασιλευς και μένος έτυφάνεις
έντός της Τεχράνης,
σήμερα κ' έλλοι Σάχηδες σ'τά μέση θ'ά φωτίζουσι
και θ'ά σ'ά μπαγλαρούσι.

Ότω καιρός, Μονάρχη μου, σ' αυτές τας περιστάσεις
προς τους θεσμούς τους τρέγοντας να δείξης κάπως πέσις,
και σ'ά σ'επτόν κειμήλιον
μετά λαμπρόν ποιμήν
να δράμη' σ'ό Βασίλειον
των Σούσων κ' έλευσάται.

Τ'ό άνακραίνεσαι τρανός
και τολμάς τ'ό καθένος
ν'άδ'ό στην Τεχράν.